

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/455/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715217382
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715217382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, P.O.Box 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému S. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. X, XXX XX M., o zaplatenie 630,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný S. L. je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 630,68 Eur s 8,50% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 630,68 Eur od 01.10.2013 do zaplatenia do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd p r i z n á v a žalobcovi Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Bratislava právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou 31.12.2015 žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 630,68 Eur s 8,50% úrokmi z omeškania ročne z dlhovanej sumy od 1.10.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava a žalovaným bola uzavretá zmluva o bežnom účte v zmysle ustanovenia § 708 a nasl. a § 269 ods.2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej právny predchodca žalobcu zriadil v prospech žalovaného bežný účet č. 2140738751/0200 s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok stanovených právnym predchodcom žalobcu. Ich splnením poskytol právny predchodca žalovanému povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte vo výške 630,68 Eur na dobu trvania zmluvy o bežnom účte.

2. V dôsledku porušenia platobných povinností žalovaným po poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte, nedodržania zmluvných ustanovení zmluvy o bežnom účte a Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty, vypovedal právny predchodca žalobcu listom zo dňa 15.7.2013 zmluvný vzťah založený zmluvou o bežnom účte v zmysle ustanovenia čl. 4.14 bod 4.14.1. písm. d) Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty, čím sa pohľadávka právneho predchodcu žalobcu z titulu poskytnutého úveru žalovanému vo forme povoleného prečerpania vo výške 630,68 Eur stala ku dňu účinnosti výpovede splatnou v celosti v zmysle ustanovenia článku 4.14 bod 4.14.2. písm. c) Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty. Výpoveď zmluvy o bežnom účte bola žalovanému doručená dňa 19.7.2013. Účinky výpovede zmluvy o bežnom účte nastali dňa 30.9.2013, t.j. ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola žalovanému výpoveď doručená.

3. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.9.2014 uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava ako postupcom a žalobcom Intrum Justitia Slovakia,

s.r.o. Bratislava ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu voči žalovanému z titulu nesplateného úveru poskytnutého vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte č. 2140738751/0200 v celosti postúpená postupníkovi. Žalobca si uplatnil aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

4. Právny zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 6.7.2016 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a žiadal vo veci rozhodnúť vo svojej neprítomnosti v zmysle podanej žaloby. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, u ktorého bolo doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil a o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov nepožiadaval. Preto súd vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán podľa § 180 C.s.p.

5. Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že dňa 20.3.2006 bola medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava a žalovaným uzavretá Zmluva o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu č. 2140738751/0200.

6. Žiadosťou zo dňa 14.11.2006 požiadal žalovaný o poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 26.000,- Sk, čo je 863,04 Eur.

7. Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava potvrdením zo dňa 14.11.2006 potvrdila, že žalovanému potvrdzuje poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 19.000,- Sk, čo je 630,68 Eur od 15.11.2006 po dobu plnenia stanovených podmienok klientom. Podmienkou bolo mesačné zasielanie kreditných obrátov vo výške 9.500,- Sk na bežný účet, čo predstavuje 50% z nastaveného limitu.

8. Súdu bolo predložené aj oznámenie VÚB, a.s. Bratislava o nastavení kontokorentného úveru s počiatočným dátumom 15.11.2006 a konečným dátumom 31.12.2009. Limit bol 19.000,- Sk, čo je 630,68 Eur.

9. Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava výpoveďou zo dňa 15.7.2013 vypovedala v zmysle príslušných ustanovení uvedených obchodných podmienok, Zmluvu o bežnom účte č. 2140738751 s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bude žalovanému výpoveď doručená. Platobné karty vydané k uvedenému účtu, trvalé príkazy, automatické prevody, všetky nastavené prevody debetných úrokov a poplatkov uhrádzané z účtu žalovaného boli zrušené. Zároveň žalovaný bol upozornený na skutočnosť, že zrušenie bežného účtu ho nezbavuje povinnosti plniť prípadné ostatné finančné záväzky voči VÚB, a.s. Bratislava. Dôvodom vypovedania zmluvy o bežnom účte bola skutočnosť, že žalovaný napriek predchádzajúcim výzvam neuhradil svoj záväzok voči VÚB, a.s. vrátane splatného príslušenstva, ktorý vznikol z dôvodu jednostranného nedodržania ustanovení Zmluvy o bežnom účte, Dodatku k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru a platných Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty.

10. Z predložených Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty bolo zistené, že podľa článku 4. bod 4.14.2. skončením Zmluvy o účte sa

- ruší účet, ktorý bol zriadený na základe príslušnej zmluvy,
- skončia sa zmluvy, ktoré boli uzavreté na základe Zmluvy o účte alebo v priamej súvislosti s ňou,
- všetky pohľadávky peňažného ústavu zo Zmluvy o účte a súvisiacich zmlúv sa stávajú splatné.

11. Z predloženého podrobného výpisu - prehľadu čerpania a úhrad bolo zistené, že ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu bol na bežnom účte žalovaného debetný zostatok vo výške 1.101,91 Eur. Odo dňa, kedy sa účet žalovaného poslednýkrát dostal do debetného stavu, je celkový súčet kreditných transakcií vo výške 6.633,94 Eur, ktoré boli započítané na istinu pohľadávky a celkový súčet debetných transakcií vo výške 7.735,80 Eur.

12. Z písomného podania právneho zástupcu žalobcu zo dňa 8.4.2016 vyplýva, že uvedená suma pozostáva z istiny vo výške 6.754,37 Eur, z debetného úroku vo výške 761,46 Eur a poplatkov vo výške 220,02 Eur. S prihliadnutím na to, že všetky kreditné transakcie vo výške 6.633,94 Eur boli započítané na istinu pohľadávky, uvedená suma debetného zostatku vo výške 1.101,91 Eur pozostáva z istiny vo

výške 120,43 Eur (6.754,37 Eur - 6.633,94 Eur), debetného úroku vo výške 761,46 Eur a poplatkov vo výške 220,02 Eur. Z tohto si žalobca v súdnom konaní uplatňuje právo na zaplatenie sumy 630,68 Eur, ktorá pozostáva z dlhovanej istiny vo výške 120,43 Eur, časti debetného úroku vo výške 290,23 Eur a z poplatkov vo výške 220,02 Eur, ktoré boli účtované v zmysle predloženého cenníka.

13. Právny zástupca žalobcu v tomto písomnom podaní uviedol, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kontokorentný úver - flexidebet na základe Zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu v zmysle ustanovenia § 1 ods.3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov sa uvedený zákon nevzťahuje na úver poskytnutý formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu, pričom však týmto ustanovením nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods.6 citovaného zákona. V tomto prípade bol kontokorentný úver poskytnutý žalovanému inou formou ako na kreditnú kartu, a to formou bežného účtu. S prihliadnutím na uvedené, zmluva o kontokorentnom úvere, resp. kontokorentný úver nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Kontokorentný úver je osobitnou formou úveru a poskytuje sa formou povoleného prečerpania, t.j. debetu napr. k bežnému účtu. Nie je vopred dohodnutý počet, výška a termíny splátok takéhoto úveru. Pohľadávka z kontokorentného úveru je splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávky z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Po tom, ako bol žalovanému poskytnutý kontokorentný úver, žalovaný prekročil výšku povoleného prečerpania a debetný zostatok nadobudol charakter nepovoleného prečerpania. Poukázal aj na skutočnosť, že účet žalovaného sa nedostal do stavu nepovoleného prečerpania iba účtovaním poplatkov a úrokov v zmysle cenníka banky na ťarchu účtu, ale debetnými transakciami žalovaného. Nakoľko týmto konaním došlo k porušeniu všeobecných obchodných podmienok, právny predchodca žalobcu zmluvný vzťah ukončil, a to s poukazom na ust. čl. 4.14. bod 4.14.1. písm. d) Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty, ktoré boli súdu predložené spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu. V zmysle ustanovenia článku 4.14. bod č 4.14.2. sa skončením zmluvy o bežnom účte všetky pohľadávky banky voči klientovi vyplývajúce z bežného účtu alebo s ním súvisiace stávajú splatné.

14. Čo sa týka debetného úroku, jeho výška bola žalovanému v súlade s praxou zaužívanou v bankovom sektore oznámená písomnou výveskou banky. Uvedenú vývesku, t.j. oznámenie o úrokových sadzbách platnú ku dňu žiadosti a schválenia kontokorentného úveru právny zástupca žalobcu súdu predložil. Úroková sadzba kontokorentného úveru v prípade nezaručeného kontokorentu je vo výške 16,90% ročne. V prípade, ak sa klient dostane do nepovoleného prečerpania, úroková sadzba sa zvyšuje na 25% ročne. Žalovaný bol takýmto spôsobom písomne informovaný o úrokoch a poplatkoch, ktoré sa účtujú na ťarchu bežného účtu v rámci predmetného zmluvného vzťahu.

15. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 3 ods.6 v rámci podmienok ponuky spotrebiteľského úveru uvádza povinnosť veriteľa oboznámiť spotrebiteľa o taxatívne vymedzených skutočnostiach. Nakoľko je predmetná povinnosť zaradená k podmienkam ponuky úveru, je zrejmé, že nie je povinnosťou veriteľa zahrnúť tieto informácie do zmluvy o úvere, ale ide o spôsob, akým má veriteľ informovať spotrebiteľa o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzavretá a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch. Zákon tak na žiadnom mieste nevyžaduje zahrnúť tieto informácie do úverovej alebo inej zmluvy, ale zákonná podmienka je splnená, ak je spotrebiteľ o týchto skutočnostiach písomne informovaný. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu, ktorá uvádza, že v predmetnom ustanovení sú obsiahnuté obmedzenia a povinnosti veriteľa spojené s ponukou a reklamou spotrebiteľského úveru. Pred uzavretím zmluvy o úvere má veriteľ povinnosť oboznámiť spotrebiteľa so zmluvnými podmienkami a na požiadanie sprístupniť spotrebiteľovi informácie o ďalších dodatočných podmienkach. Všetky informácie požadované zákonom boli žalovanému spotrebiteľovi písomne sprístupnené v priestoroch banky. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení nevyžaduje od veriteľa splnenie inej povinnosti alebo splnenie uvedenej povinnosti iným spôsobom.

16. K prijateľnosti účtovania úroku na ľarchu účtu a jeho následnému úročeniu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 13Co/601/2014 zo dňa 28.7.2015. Pohľadávka žalobcu je aj v tejto časti oprávnená. Odvolací súd v predmetnom rozhodnutí uviedol, že vykonaným preverením tzv. zloženého úročenia, teda kapitalizácie úrokov, v zmysle ktorého dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli úhradami realizovanými odporcom uhradené včas, boli pripočítané v deň ich splatnosti k istine, čím sa stali jej súčasťou a v ďalšom období boli úroky následne počítané z tejto tzv. novej istiny, sa súd stotožnil s názorom uvedeným navrhovateľom ohľadom tzv. zloženého úročenia. Navrhovateľ vo svojich podaniach opakovane poukázal na skutočnosť, že uvedený spôsob úročenia istiny predstavuje najčastejšiu formu úročenia používanú bankovými inštitúciami, ktorá je v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a rady 2008/48 ES zo dňa 23.04.2008, menovite s bodom 18, kde v poslednej vete je uvedené: „Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru, frekvenciu splátok a kapitalizáciu úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver. V rámci článku II ods.5 zmluvy o úvere č. 0303898452 zo dňa 30.6.2006 bolo dojednané, že vzájomné vzťahy zmluvných strán neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových podmienok. Podľa bodu 5.2. Úverových podmienok (resp. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom) sa zmluvné strany dohodli, že úroky, náklady banky spojené s úverom a poplatky sa dňom ich splatnosti dohodnutého v Úverovej zmluve alebo sadzobníku pripíšu k istine úveru a stávajú sa jej súčasťou. S prihliadnutím na citované ustanovenia je preukázateľné, že uvedený spôsob úročenia istiny bol riadne dojednaný a súdu tak nie je zrejмый dôvod, pre ktorý by mal byť uvedený spôsob úročenia v rozpore s právnymi predpismi účinnými v čase dojednania tohto spôsobu úročenia.

17. Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

18. Podľa § 709 ods.1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

19. Podľa § 711 ods.1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

20. Podľa § 715 ods.2 Obchodného zákonníka, banka môže zmluvu písomne vypovedať s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa výpoveď doručila majiteľovi účtu.

21. Podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

22. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

23. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

26. Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

27. Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

28. Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 1 ods.3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že uzavretá zmluva o bežnom účte nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Dokazovaním bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou VÚB, a.s. Bratislava a žalovaným bola dňa 20.3.2006 uzavretá Zmluva o bežnom účte č. 2140738751/0200. Žiadosťou zo dňa 14.11.2006 požiadal žalovaný o poskytnutie kontokorentného úveru - flexi debetu vo výške 26.000,- Sk. Kontokorentný úver - flexi debet bol žalovanému poskytnutý vo výške 19.000,- Sk, čo je 630,68 Eur. Žalovaný mal mesačne zasielať kreditné obraty vo výške 9.500,- Sk, čo je 50% z kontokorentného limitu. Právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. Bratislava vypovedal zmluvu o bežnom účte uzavretú so žalovaným z dôvodu neplnenia jeho zmluvných povinností.

32. Z predloženého cenníka služieb poskytovaných VÚB, a.s. Bratislava bolo zistené, že pri prečerpaní finančných prostriedkov na účte sa nezaručený kontokorent úročí sumou 16,90% ročne, pri nepovolenom debete je to 25% ročne.

33. Oznámením zo dňa 6.10.2014 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

34. Z predloženého prehľadu transakcií na bežnom účte žalovaného bolo zistené, že ku dňu 10.3.2013 predstavovalo nepovolené prečerpanie sumu 889,54 Eur. Spolu s debetnými úrokmi predstavovala dlhovaná suma 1.101,91 Eur. Žalovaná suma vo výške 630,68 Eur predstavuje z dlhovanej istiny vo výške 120,43 Eur, časti debetného úroku vo výške 290,23 Eur a z poplatkov vo výške 220,02 Eur.

35. Na základe takto uskutočneného dokazovania súd podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie dlhovanej sumy vo výške 630,68 Eur.

36. Tým, že žalovaný nezaplatil dlhovanú sumu na základe výzvy ani do 30.9.2013, dostal sa do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu. Preto súd vyhovel žalobcovi podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov aj v časti žalovaných 8,50% úrokov z omeškania ročne zo sumy 630,68 Eur od 1.10.2013 do zaplatenia.

37. Žalobca mal v konaní úspech, preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania.

38. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods.2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 4 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 C.s.p. a § 362 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 C.s.p.).

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 C.s.p. (§ 360 ods.2 C.s.p.).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 C.s.p.).

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 C.s.p.).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 C.s.p.).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 C.s.p.).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 C.s.p.).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 C.s.p.).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 C.s.p.).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 C.s.p.).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 C.s.p.).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 C.s.p.).